

محاسبه تابع ساختار اسپینی عرضی $g_2^{3He}(x, Q^2)$ در مدل ولون

علیزاده یزدی، زهرا؛^۱ تقوی شهری، فاطمه؛^۲ آرش، فیروز؛^۳ زمردیان، محمد ابراهیم

^۱دانشکده علوم دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد.

^۲دانشکده فیزیک، دانشگاه تفرش، تفرش

چکیده

تابع ساختار g_2^{vw} در مدل ولون محاسبه شده است. یک روش ساده برای تعیین سهم twist-۳ تابع $\bar{g}_2(x, Q^2)$ در فضای ملین وجود دارد، بنابراین ما با استفاده از آن تابع ساختار اسپینی عرضی $g_2(x, Q^2)$ برای پروتون و نوترون را به دست می آوریم. سپس با توجه به داده های جدید، تابع ساختار اسپینی عرضی $g_2^{3He}(x, Q^2)$ را محاسبه می کنیم. آن گاه نتایج را با داده های تجربی موجود مورد بررسی قرار می دهیم، تطابق خوبی مشاهده می شود.

Transverse Spin Structure Function $g_2^{3He}(x, Q^2)$ in The Valon Model

^۱Alizadeh Yazdi, Zahra; ^۲Taghavi-Shahri, Fatemeh; ^۳Arash, Firooz; ^۴Zomorrodian, Mohammad Ebrahim

^۱Department of Science, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad

^۲Physics Department, Tafresh University, Tafresh

Abstract

The spin dependent structure function, g_2^{vw} , is calculated in the valon model. A simple approach is given for the determination of the twist-3 part of the $\bar{g}_2(x, Q^2)$ in Mellin space; thus, enabling us to obtain the full transverse structure function, $g_2(x, Q^2)$ for proton and neutron. In light of the new data, so we further calculate the transversely polarized structure function of $g_2^{3He}(x, Q^2)$. Our results are checked against the experimental data and nice agreements are observed.

PACS No. (12, 13)

مقدمه

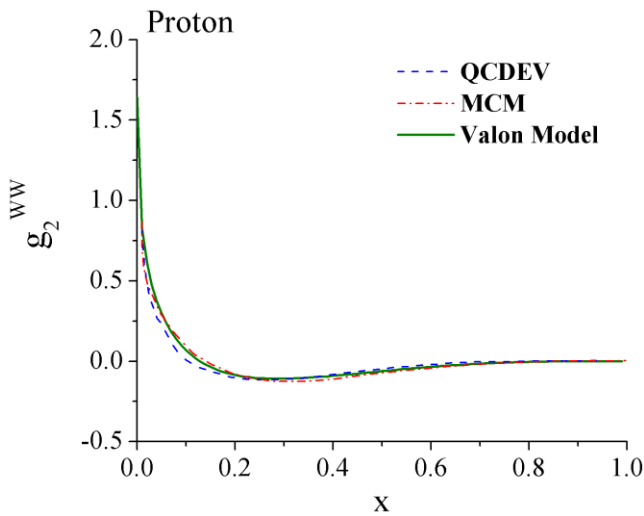
تابع ساختار $g_2(x, Q^2)$ برای پروتون و نوترون لحاظ گردد. برای رسیدن به این مقصود از مدل پدیده شناختی ولون بهره خواهیم برد.

توابع ساختار قطبیده $g_{1,2}(x, Q^2)$ اطلاعات زیادی برای درک ساختار داخلی نوکلئونها به ما می دهند. این توابع ساختار به توابع توزیع قطبیده پارتونی وابسته اند که سهم هر پارتون را در ساختن اسپین نوکلئون مورد بررسی قرار می دهد. در این میان تابع ساختار عرضی $g_2(x, Q^2)$ اهمیت بالایی دارد. این تابع ساختار همبستگی کوارک - گلوئون را توصیف می کند. هدف اصلی این مقاله محاسبه تابع ساختار اسپینی $g_2(x, Q^2)$ در هسته 3He است. در این بررسی باید سهم twist-۲ و twist-۳ در محاسبه تابع ساختار

مدل ولون

مدل ولون اولین بار توسط هووا (Hwa) برای محاسبه توابع توزیع غیر قطبیده پارتونی معرفی شد [۱]. در این مدل، هادرونها به صورت حالت حدی از بسته های کوارک ظرفیتی موسوم به ولون در نظر گرفته می شوند. ولون آرایشی از کوارک های ظرفیتی، همراه با ابری از گلوئونها و کوارک - پادکوارک های دریا است. در- Q^2 های پایین ساختار درونی یک ولون قابل شناسایی نبوده و از

همان $\xi(y, Q^2)$ ارتباط کوآرک - گلوئون - کوآرک را توصیف می کند که در ادامه به محاسبه آن خواهیم پرداخت.

شکل ۱: تابع ساختار g_2^{WW} پروتون با استفاده از مدل ولون که با نتایج مدل QCDEV و MCM مقایسه شده است. [۶،۷]

محاسبه سهم twist-۳ تابع ساختار $\bar{g}_2(x, Q^2)$

در حد N_c های بزرگ، براون، علی و هیلر (Ali, Braun) و Hiller حل ساده ای را برای محاسبه $\bar{g}_2(x, Q^2)$ در فضای ملین براساس معادلات DGLAP^۱ پیشنهاد کردند: [۸]

$$\bar{g}_2(n, Q^2) = L \frac{\gamma_n^g}{\gamma_n^b} \bar{g}_2(n, Q^2), \quad L = \frac{\alpha_s(Q^2)}{\alpha_s(Q^2)}$$

$$\gamma_n^g = 2 N_c \left(S_{n-1} - \frac{1}{\epsilon} + \frac{1}{2n} \right), \quad S_{n-1} = \sum_j^1 \frac{1}{j}$$

$$b. = \frac{11}{3} N_c - \frac{2}{3} N_f \quad (\epsilon)$$

α_s ثابت جفت شدگی قوی است، N_f تعداد طعم کوآرکی و S_{n-1} توابع هارمونیک هستند. برای حل معادله فوق از فیزیک مدل ولون بهره می بریم. در این مدل $Q^2 = 0.238 \text{ GeV}^2$ را در نظر می گیرند، در این انرژی تابع ورودی نیز به صورت

این رو در این ناحیه، ولون شبیه به یک کوآرک ظرفیتی بدون ساختار در نظر گرفته می شود. در چنین شرایطی هادرون ها را می توان به صورت حالت پیوندی از کوآرک های ظرفیتی آن ها در نظر گرفت. در سالهای اخیر با استفاده از این مدل، توابع توزیع غیر قطبیده و قطبیده پارتونی محاسبه شده اند [۲،۳].

تابع ساختار اسپینی عرضی $g_2(x, Q^2)$

پراکندگی ناکشسان ژرف قطبیده، دو تابع ساختار $g_1(x, Q^2)$ و $g_2(x, Q^2)$ را آشکار می سازد. اگر هدف دارای قطبش عرضی باشد سطح مقطع کل ترکیبی از این دو می باشد. تابع ساختار عرضی از دو قسمت تشکیل شده است. بخش twist-۲، g_2^{WW} و بخش دیگر که به $\bar{g}_2(x, Q^2)$ معروف است. بنابراین می توان آن را به صورت زیر نوشت: [۴]

$$g_2(x, Q^2) = g_2^{WW}(x, Q^2) + \bar{g}_2(x, Q^2) \quad (۱)$$

در حالی که g_2^{WW} توسط رابطه واندزورا - ویلکز (Wandzura - Wilczek) به تابع ساختار g_1 به صورت زیر وابسته است: [۵]

$$g_2^{WW}(x, Q^2) = -g_1(x, Q^2) + \int_x^1 g_1(y, Q^2) \frac{dy}{y} \quad (۲)$$

تابع ساختار g_1 پیشتر در مدل ولون محاسبه شده است. [۲] ما با استفاده از نتایج آن بدون افزودن هیچ گونه پارامتر جدیدی با استفاده از رابطه (۲) تابع g_2^{WW} را بدست می آوریم. سپس برای بررسی صحت کار، نتایج خود را برای پروتون در انرژی $Q^2 = 5 \text{ GeV}^2$ با محاسبات دو گروه پدیده شناسی دیگر مقایسه می کنیم [۶،۷]. (شکل (۱) را ملاحظه کنید).

در رابطه (۱)، $\bar{g}_2(x, Q^2)$ عبارتست از [۴]:

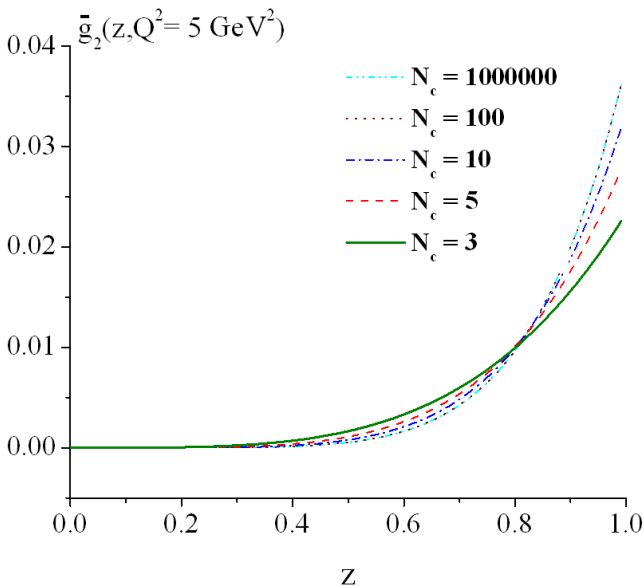
$$\bar{g}_2(x, Q^2) = - \int_x^1 \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{m}{M} h_T(y, Q^2) + \xi(y, Q^2) \right) \frac{dy}{y} \quad (۳)$$

جمله اول سهم twist-۲ است که به قطبش عرضی کوآرک های درون نوکلئون مرتبط است. به دلیل کوچکی جرم کوآرک نسبت به جرم نوکلئون از این قسمت صرف نظر می شود. بخش twist-۳ یا

^۱. Dokshitzer - Gribov - Lipatov - Altarelli - Parisi

$$g_{\uparrow}^h(x, Q^2) = \sum_{valon} \int_x^1 \frac{dy}{y} \delta G_{valon}^h(y) g_{\uparrow}^{valon}\left(\frac{x}{y}, Q^2\right) \quad (۷)$$

$\delta G_{valon}^h(y)$ تابع توزیع هلیسیتی ولون است و با تابع توزیع عرضی ولون برابر است. دلیلش آن است که در حد غیر نسبیتی حرکت کوارکها تابع توزیع هلیسیتی پارتونی و تابع توزیع تکانه عرضی پارتونها با هم برابرند [۱۱] و از سوی دیگر دورانها و انتقالهای اقلیدسی با یکدیگر جابجا می‌شوند؛ می‌توان به کمک تعدادی از دورانها و انتقالها قطبش طولی پروتون را به قطبش عرضی تبدیل کرد.

شکل ۲: تابع ساختار $\bar{g}_{\uparrow}(z, Q^2)$ به ازای انرژی 5 GeV^2 در N_c های مختلف

محاسبه $g_2^{3He}(x, Q^2)$

پس از محاسبه تابع ساختار اسپینی عرضی $g_{\uparrow}(x, Q^2)$ برای پروتون و نوترون در این بخش می‌خواهیم این تابع ساختار را برای هسته ${}^3\text{He}$ محاسبه کنیم.

تابع ساختار $g_{\uparrow}^{3He}(x, Q^2)$ را می‌توان به صورت جمع دو انتگرال کانولوشن $g_{\uparrow}^p(x, Q^2)$ و $g_{\uparrow}^n(x, Q^2)$ در تابع توزیع تکانه اسپینی نوکلئون مخروط نوری ($\Delta f_{\uparrow}^N(y)$) در نظر گرفت. این درحالی-

$$\bar{g}_{\uparrow}^{valon}(z, Q^2) = A\delta(z-1) \quad (۵)$$

فرض می‌شود. براساس تئوری میدان می‌توانیم $\bar{g}_{\uparrow}^{valon}(z, Q^2)$ را در فضای تکانه به صوت زیر در نظر بگیریم [۹]:

$$\bar{g}_{\uparrow}^{valon}(z, Q^2) = f(Q^2) \bar{g}_{\uparrow}^{valon}(z, Q^2) = f(Q^2) A\delta(z-1), \quad (۶)$$

در انرژی $Q^2 = Q^2$ فرض براین است که:

$$f(Q^2) \rightarrow f(Q^2) = 1$$

علت این انتخاب برای تابع ورودی از دانش ما پیرامون همبستگی کوارک - گلوئون که به تابع گرین در فضای تکانه مرتبط است، حاصل می‌شود. بر اساس تئوری میدان می‌دانیم در فضای تکانه این همبستگی به تابع دلتای دیراک و یک تابع وابسته به تکانه مرتبط است. از این رو به دلیل آنکه در Q^2 ولون شبیه یک کوارک ظرفیتی بدون ساختار می‌باشد؛ برای برقراری پایستگی انرژی - تکانه به سادگی می‌توان فرض کرد که در Q^2 ، $\bar{g}_{\uparrow}^{valon}(z, Q^2)$ به صورت تابع دلتای دیراک است. بنابراین $\bar{g}_{\uparrow}^{valon}(z, Q^2)$ برابر خواهد بود با $1 \times A$. تمام تاثیرات دینامیک کوانتومی رنگ (QCD) در مقدار A سر جمع شده است. این ضریب را می‌توان با استفاده از برازش داده‌های تجربی محاسبه کرد. برای این منظور ما از داده‌های $E143$ بهره می‌گیریم و مقدار A را 0.01 بدست می‌آوریم [۱۰]. حال می‌توان با استفاده از عکس تبدیل ملین، $\bar{g}_{\uparrow}^{valon}$ را در فضای z محاسبه کرد. شایان ذکر است که ما در معادله (۵)، $N_c = 100$ در نظر می‌گیریم. دلیلش آن است که همان‌گونه که در شکل (۲) مشاهده می‌کنید به ازای $N_c \geq 100$ شکل توابع توزیع $\bar{g}_{\uparrow}(z, Q^2)$ مشابه یکدیگرند و معادله (۵) به ازای $N_c \rightarrow \infty$ صدق می‌کند.

در گام دوم محاسبات پس از جمع دو سهم $\bar{g}_{\uparrow}^{valon}(z, Q^2)$ و $g_{\uparrow}^{WW}(z, Q^2)$ می‌توان با استفاده از انتگرال کانولوشن رابطه (۶) تابع ساختار $g_{\uparrow}(x, Q^2)$ را در فضای x برای پروتون و نوترون محاسبه کرد:

محاسبه می‌کنیم. سپس به عنوان یک حالت خاص با استفاده از انتگرال رابطه (۷) مقدار $g_2^{He}(x, Q^2)$ را به دست می‌آوریم. نتایج محاسبات و مقایسه آن‌ها با داده‌های جدید آزمایشگاه $JLAB$ ^۲ نشان داد که در نظر گرفتن سهم $twist-3$ می‌تواند نقش موثری در درک ساختار عرضی نوکلئون‌ها داشته باشد و مدل ولون به خوبی می‌تواند این ساختار را بررسی کند.

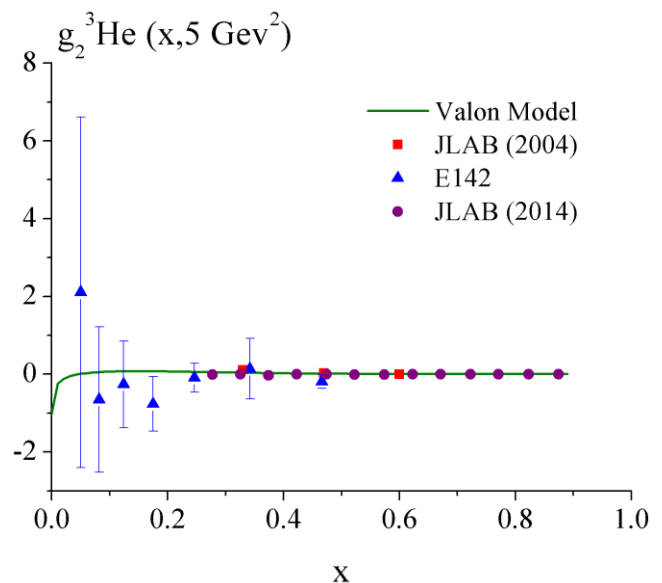
مراجع:

- [۱] R. C. Hwa, *Phys. Rev. D* ۲۲, ۷۵۹ (۱۹۸۰).
- [۲] F. Arash and A. N. Khorramian, *Phys. Rev. C* ۶۷(۲۰۰۳) ۰۴۵۲۰۱ [hep-ph/۰۳۰۳۰۳۱].
- [۳] F. Arash, F. Taghavi-Shahri, *JHEP* ۰۷ (۲۰۰۷) ۰۷۱.
- [۴] P. Anthony et al. *Phys. Lett B* ۴۵۸, ۵۲۹ (۱۹۹۹)
- [۵] S. Wandzura, F. Wilczek, *Phys. Lett. B* ۷۲, ۱۹۵ (۱۹۷۷)
- [۶] X. Song, *Phys. Rev. D* ۵۴, ۱۹۵۵ (۱۹۹۶)
- [۷] X. Song, *Phys. Rev. D* ۶۳, ۰۹۴۰۱۹ (۲۰۰۱)
- [۸] A. Ali, V. M. Braun, G. Hiller, *Phys. Lett. B* ۲۶۶, ۱۱۷ (۱۹۹۱)
- [۹] Stefan pokorski, "Gauge field theories", Cambridge University press, (۲۰۰۰)
- [۱۰] Abe et al. (E۱۴۳ Collaboration), *Phys. Rev. D* ۵۸, ۱۱۲۰۰۳ (۱۹۹۸)
- [۱۱] M. Anselmino, M. Boglione, U. D'Alesio, A. Kotzinian, S. Melis, F. Murgia and A. Prokudin, *Nucl. Phys. Proc. Suppl.* ۱۹۱ (۲۰۰۹) ۹۸-۱۰۷, [hep-ph/۰۸۱۲.۴۳۶۶].
- [۱۲] F. R. P. Bissey, A. W. Thomas, I. R. Afnan, *Phys. Rev. C* ۶۴, ۰۲۴۰۰۴ (۲۰۰۱); F. R. P. Bissey, V. A. Guzey, M. Strikman, A.W. Thomas, *Phys. Rev. C* ۶۵, ۰۶۴۳۱۷ (۲۰۰۲); I. R. Afnan, et al., *Phys. Rev. C* ۶۸, ۰۳۵۲۰۱ (۲۰۰۳)
- [۱۳] M. M. Yazdanpanah, A. Mirjalili, S. Atashbar Tehrani, F. Taghavi Shahri, *Nucl. Phys. A* ۸۳۱, ۲۴۳-۲۶۲ (۲۰۰۹)
- [۱۴] Anthony et al. (E۱۴۲ Collaboration), *Phys. Rev. D* ۵۴, ۶۶۲۰ (۱۹۹۶)
- [۱۵] X. Zheng et al. (The Jefferson Lab Hall A Collaboration), *Phys. Rev. C* ۷۰, ۰۶۵۲۰۷ (۲۰۰۴)
- [۱۶] M. Posik et al. (The Jefferson Lab Hall A Collaboration), *Phys. Rev. Lett* ۱۱۳, ۰۲۲۰۰۲ (۲۰۱۴)

است که y نسبت مولفه مثبت تکانه نوکلئون هدف درون هسته می‌باشد. [۱۲]

$$g_2^{He}(x, Q^2) = \int_x^1 \frac{dy}{y} \Delta f_{He}^n(y) g_2^n\left(\frac{x}{y}, Q^2\right) + 2 \int_x^1 \frac{dy}{y} \Delta f_{He}^p(y) g_2^p\left(\frac{x}{y}, Q^2\right) \quad (۸)$$

محاسبه انتگرال فوق بسیار سراسر است. فقط کافیت $\Delta f_{He}^p(y)$ و $\Delta f_{He}^n(y)$ را داشته باشیم. دو تابع مذکور را می‌توان با استفاده از نتایج عددی مراجع [۱۲, ۱۳] بدست آورد. در شکل (۳)، نتایج $g_2^{He}(x, Q^2)$ براساس نتایج مدل ولون ترسیم شده است. نتایج را با داده‌های تجربی گروه‌های [۱۴, ۱۵, ۱۶] مقایسه می‌کنیم. همان‌گونه که مشاهده می‌شود نتایج ما با داده‌های تجربی تطابق خوبی دارند.

شکل ۳: $g_2^{He}(x, Q^2)$ براساس نتایج مدل ولون. این نتایج با داده‌های تجربی گروه‌های [۱۴, ۱۵, ۱۶] مقایسه شده‌اند.

نتیجه گیری

در این مقاله با استفاده از مدل پدیده شناسی ولون به بررسی تابع ساختار اسپینی عرضی $g_2(x, Q^2)$ می‌پردازیم. برای این منظور، در این مدل سهم‌های $g_2^{WW}(x, Q^2)$ ، $\bar{g}_2(x, Q^2)$ را به تفکیک

^۲ . The Jefferson Lab Hall A Collaboration